

dent, i li demano des d'aquesta trona, el cas de l'esborrany dels camps de golf...

El senyor president:

Señor Sanmartín, está usted explicando el voto.

El senyor Sanmartín Besalduch:

—Sí, sí— ...que tinga la decència necessària de poder parar-lo, perquè encara estem a temps.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president. Explique el vot des de l'escó.

El senyor president:

Señor Maluenda, por favor, tiene usted la palabra.

El senyor Maluenda Verdú:

Moltes gràcies, senyor president.

Bé, senyories, hui hem aprovat una molt bona llei, i vull felicitar al conseller de Territori i Vivenda perquè s'ha fet possible que tinguem una norma jurídica que regule la situació de la Comunitat Valenciana, una nova llei que afecta... no s'ha d'oblidar que el 93% del sòl de la Comunitat Valenciana és sòl no urbanitzable; per tant, era necessària. I esta nova llei racionalitza l'ocupació del territori, la concepció positiva del sòl no urbanitzable, el recolzament del medi rural, la visió solidària i coherent del territori i la descentralització i la cooperació, els dona competències als ajuntaments que fins ara no tenien, i va a propiciar la instal·lació de polígons rurals que donen vida a les poblacions més xicotetes del món rural, i a més, estableix el cànon per als projectes ambientals i regula que per a les instal·lacions sotmeses a declaració d'impacte ambiental tindrà l'obligació de promoure la restauració ambiental i paisatgística de la seua activitat.

Pense que és una molt bona llei, el que passa és que l'oposició, concretament el Grup Socialista, ha utilitzat els seus torns per a la demagògia. Mos han tornat a parlar de la ciència-ficció, d'una cosa que es pensen que és un avantprojecte de llei sobre els camps de golf, i és totalment fals. I conforme vaig dir ahí, vergonya hauria de donar-li al representant del Grup Socialista parlar d'aigua i parlar de camps de golf! Perquè jo he de recordar que molt recentment, per un acord de la cambra dels tres grups parlamentaris, vam resoldre el problema de la necessitat d'abastiment d'aigua a Real de Montroi, a Montserrat i a Montroi, però saben, senyories, el que està fent ara l'alcalde socialista? Un camp de golf! Un camp de golf quan l'acord de la cambra i la modificació d'una llei era per a garantir l'abastiment humà a les poblacions, i ara resulta que un camp de golf. Com dos camps de golf en Torrent, un camp de golf en Albufera, un camp de golf en Montfort quan governava el Psoe, un camp de golf en Pilar de la Horadada, però, clar, Torrent i la zona de la Vall d'Alcalans s'emporten la palma. Això és la política i la demagògia que fan els socialistes. I que tinguen clar que la

traïció més gran que han fet vostés al poble valencià és derogar el transvasament de l'Ebre (*protestes i aplaudiments*), i d'eixa forma bloquejar el desenrotllament econòmic i social de la Comunitat Valenciana. Ja donaran compte a les urnes quan vinga el moment.

Per tant, vergonya hauria de donar-los parlar d'aigua i de camps de golf, perquè vostés, alcaldes de vostés han aprofitat les subvencions per a potenciar l'agricultura per a fer camps de golf, i són vostés els que estan en contra dels camps de golf. Per tant, cada volta que hagen de fer eixa crítica, analitzen un poquet, facen una reflexió i tinguen, almenys, dignitat per a parlar amb coherència de les coses que parlen.

Res més i moltes gràcies. (*S'interromp la gravació*)

Compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interès general formulades pels grups parlamentaris

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.

No, no ha habido alusiones, señor Sanmartín. Ha habido todo lo contrario, ha habido una perfecta permisión a que usted dijera lo que pensaba, se dirigiera a quien no debía, y este presidente se lo ha permitido. (*Remors*)

Vamos a continuar la sesión, señores. Señores. Señores, por favor. Vamos a continuar la sesión.

Molt honorable president del Consell, honorables consellers, il·lustríssims senyors diputats i senyores diputades.

Continua la sessió amb la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris.

En primer lloc, formula la pregunta l'il·lustre diputat i síndic del Grup Parlamentari Popular, senyor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Molt excel·lent president.

Molt honorable president.

Senyories.

Hem vist en estes últimes setmanes com, d'una manera descarada, el govern socialista ha cedit al xantatge dels nacionalistes (*remors*) i els independentistes catalans per a negar la nostra llengua a canvi de l'aprovació dels pressuposts generals de l'estat.

Hem vist també com han cedit que se canvie també la denominació del nostre idioma, (*remors*) i eixa és la gran aportació... (*El president colpeja amb la maceta. Aplaudiments*) Eixa és, senyories, la gran aportació del govern socialista a una de les nostres principals senyes d'identitat com és la nostra llengua, cosa que a mosatros mos pareix una vergonya i una gran ofensa.

Però el fet lamentable no és eixe, senyories, el fet lamentable no és que el senyor Maragall o el senyor Carod Rovira demanen això. El fet lamentable és que el senyor Zapatero ho accepte, i que també siga amb el beneplàcit i amb la complicitat dels socialistes valencians. Això sí que és el fet més

lamentable. Perquè ahir, el secretari general dels socialistes valencians i portaveu del grup parlamentari dia literalment açò següent: “Podria acceptar altre tipus de denominació de la llengua fora de l'àmbit de la Comunitat Valenciana sempre que el valencià estiga present.” (*Remors. El senyor president colpeja amb la maceta*)

Bé, senyories... No es fique nerviós la seua senyoria. (*Veus*)

El senyor president:

Yo, de verdad...

El senyor Castellano Gómez:

Senyories, jo entenc que la veritat els faça mal i que se fiquen nerviosos, però deixen sentir els arguments. (*Protestes*)

Bé... (*Protestes*)

El senyor president:

Señor Such, por favor.

Yo creo que pueden permitir que cada uno diga lo que estime oportuno, y respetarlo todos. Señores, con ustedes se hace, con ustedes se hace.

Por favor.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Bé, senyories. Volem deixar molt clar des del Grup Parlamentari Popular i des del Partit Popular quina és la nostra posició, que és absolutament molt clara. I la nostra posició, que és molt clara, és que no acceptem ningun altre tipus de denominació de la nostra llengua ni dins ni fora de la nostra comunitat, (*aplaudiments*) ni dins ni fora, perquè es allò que diu l'Estatut, que està emparat per la Constitució Espanyola, que és absolutament de tots.

Però volem ser encara més clars i més rotunds en la nostra postura. Diguem no a la unitat de la llengua. Diguem no al canvi de la denominació. (*Remors i aplaudiments*) Diguem no al canvi de ninguna negociació de les senyes d'identitat. Diguem no al xantatge cultural i territorial a que alguns volem sotmetre la nostra terra.

Però és més, senyors socialistes, si no es fiquen nerviosos i senten democràticament açò que els vull dir i amb tranquil·litat. A més, els diguem que considerem absolutament inacceptable que altres des de fora vullguen decidir sobre allò que és nostre. Som els valencians els únics que hem de decidir sobre allò nostre. I és inacceptable que la nostra llengua siga moneda de canvi polític.

Per això li formule la pregunta al molt honorable president de la Generalitat que quines accions va a dur a terme front a la decisió del govern socialista d'unificar el català i el valencià.

Perquè, per últim, senyories i senyor president, vull dir i deixar una cosa ben clara també en esta qüestió, perquè es parla molt de la utilització política i partidista de la llengua. Bé, jo vull dir una cosa, que els únics que fan un ús polític de la llengua són els que la qüestionen i no els que

la defenem, són els que la qüestionen i no els que la defenem. I la millor manifestació que es pot fer, senyories, hui sobre la nostra llengua és usar-la i potenciar-la, potenciar-la ací a la comunitat, a Espanya, a Europa i a tot el món. I la millor contribució que es pot fer és defensar l'Estatut i defensar la Constitució, cosa que el govern socialista nega i cosa que vostés, senyors socialistes valencians i de l'oposició, també estan negant, com neguen moltes coses a la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments, remors i veus*)

El senyor president:

Señores diputados, señores diputados, si hubieran estado ustedes atentos si que la hubieran escuchado. (*Rialles*)

Muchas gracias, señor Castellano.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyor portaveu del Grup Parlamentari Popular.

Esta qüestió és una qüestió sempre important, parla dels nostres sentiments i de la nostra definició com a poble.

Jo hui volia contestar al portaveu del Grup Parlamentari Popular, no des del punt de vista de la tradició, no des del punt de vista del sentiment, sinó des del punt de vista de la llei, de la llei que els espanyols i els valencians ens hem donat al llarg d'estos últims 25 anys. Voldria recordar que tots els diputats i tots els càrrecs públics d'Espanya, quan arriben a exercir eixe càrrec públic, entre altres coses, fan a una promesa davant de la Constitució i de tot l'ordenament jurídic del nostre país.

Voldria recordar el que diu la Constitució espanyola en el seu preàmbul, i diu expressament: “La Constitució protegeix llengües, tradicions i cultures”. En el títol preliminar, article 3, diu: “La resta de llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes d'acord amb els seus estatuts”. I, a més: “La riquesa de las distintes modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció”.

El nostre Estatut d'Autonomia diu en el seua article 7: “Els dos idiomes oficials de la nostra comunitat són el valencià i el castellà”. Diu també: “La Generalitat Valenciana garantirà l'ús normal i oficial de les dues llengües, i adoptarà les mesures necessàries per assegurar-ne...”

El senyor president:

Señor Such y señor Perelló, por favor.

El senyor president del Consell:

...el seu coneixement”.

Diu també que “atorgarà protecció i respecte especial a la recuperació del valencià”.

La Llei d'ús i ensenyament del valencià diu: “Fer efectiu els drets de tots els ciutadans a conèixer i usar el valencià, protegir la seua recuperació i garantir l'ús normal i oficial”. I diu també que: “El valencià és la llengua pròpia

de la Comunitat Valenciana i, en conseqüència, tots els ciutadans tenen dret a conèixer-la i a usar-la". "Els ciutadans tenen el dret –segons també la Llei d'ús i ensenyament del valencià– a obtenir dels jutges i els tribunals protecció del dret a usar la seua llengua, d'acord amb el que disposa la legislació vigent".

I també, fruit del consens dels grups polítics de la nostra comunitat, vam crear l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, i diu, en el seu article 3, que: "L'Acadèmia Valenciana de la Llengua és la institució que té per funció determinar i elaborar, en el seu cas, la normativa lingüística de l'idioma valencià". I, a més, diu en l'article 7, en les seues competències: "Vetlar per l'ús normal del valencià i defensar la seua denominació i entitat".

En estos moments, la nostra comunitat, per qüestions polítiques que res tenen a veure amb la nostra comunitat, està veient com als mitjans de comunicació i en espais de debat polític es fica en qüestió una qüestió fonamental per a entendre el que és el poble valencià, el que som els ciutadans del poble valencià, que no soles és la nostra llengua, sinó també la seua denominació. Té tanta potència política i de sentiment l'existència de la nostra llengua com element nostre, cultural i del nostre patrimoni, com també la seua denominació, perquè la seua denominació forma part intrínsecament del nostre sentiment i de la nostra forma de veure el món i de veure la vida.

Som valencians perquè parlem, entre altres coses, valencià, i perquè eixe nom, el nom de la llengua ens defineix clarament a Espanya i a tot el món. No és una qüestió baladí, no és una qüestió menor, és una qüestió essencial. Tan important és la nostra llengua com el seu nom. I la Generalitat Valenciana i les seues institucions defensaran sempre la llengua i la seua denominació. (*Aplaudiments*)

Moltes gràcies.

El senyor president:

Señor Such...

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta... Señor Such, ¿puede hacer el favor de dejarnos continuar? ¿Si es que no para!

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta té la paraula l'il·lustre síndic senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

Señor Pla, por favor.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president,

Valencià, en la nostra llengua, en la nostra llengua... Senyor Camps, un poquet d'atenció. El debat no estaria present si vostés hagueren convençut al senyor Aznar no sols de parlar català en la intimitat, sinó també valencià, i si hagueren convençut al senyor Aznar de defensar el valencià a Europa. (*Aplaudiments*) Cosa que no feren. El debat està perquè el valencià està a Europa. M'agradaria que el valencià com a llengua, que volem tots els valencians defensar, tinguera clar el seu futur.

I en eixos termes, en els termes que utilitzen la paraula i no les mans, com estan fent últimament, li formule la pregunta en el tenor literal que la vaig formular per escrit.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gràcies.

La pregunta que em va formular per escrit el síndic del Grup Parlamentari Socialista –ho dic perquè, clar, la cambra, a la millor no té coneixement de la pregunta concreta– va ser quines són les raons perquè el Govern Valencià no ha sotmés la revisió del Pla valencià pel creixement i l'ocupació.

No és una qüestió, com vosté sap, i és qüestió de llegir-se bé el Pavace, no és una qüestió que haja de proposar o ficar en marxa el govern, sinó que és una qüestió, que a més estem en el termini corresponent, 2004, és una qüestió que correspon als agents socials en consens ficar la qüestió del Pavace en revisió.

Per tant, en el moment que formalment els agents socials fiquen esta proposta, donen esta proposta, el govern de la Generalitat no té cap problema per a revisar un pla que va excepcionalment bé, perquè estariem revisant un projecte que no solament està complint els seus objectius, sinó que, a més, va molt per damunt de les propostes més optimistes.

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.

Senyor Pla, té la paraula.

El senyor Pla i Durà:

Efectivament, jo crec que ha fet un reconeixement explícit que es pot revisar el Pla valencià per l'ocupació i el creixement, s'ha de revisar. Perquè, el mateix Pla valencià del creixement i l'ocupació, senyor Camps, diu que quan canvien, en termes objectius, hi hagen canvis substancials en l'entorn i en la conjuntura socioeconòmica s'haurà de revisar.

La veritat és que m'haguera agradat que el seu conseller li haguera prestat un poquet més d'atenció a este Pla valencià, a eixa comissió de seguiment, als sindicats i als agents socials. Perquè, evidentment, també, les darreres experiències que tenim en esta matèria no són massa profitoses per a veure que la conjuntura econòmica d'esta comunitat i la resposta d'esta comunitat al canvi de conjuntura no ha estat ni analitzada adequadament ni ha estat objecte de revisió, perquè hi ha dos indicadors claríssims que les coses no van bé, senyor Camps, no van bé. Per molt que vostés s'empenyen en dir que van bé, no van bé. Hi ha dos indicadors que exigirien que eixa comissió de seguiment haguera fet ja l'avaluació i, per tant, la revisió del Pla valencià d'ocupació i creixement.

Un primer indicador és que per primera vegada en molts anys, quan el canvi de tendència de l'economia a Espanya ha variat, i hi ha un creixement cap amunt, esta comunitat per primera vegada en molts anys ha anat per darrere. I això ho sap el seu conseller. És a dir, quan a Espanya l'any passat, el 2003 –i estem parlant de comptabilitat nacional– estem creixent el 2,4%, el creixement que va tindre esta comunitat va ser l'1,9%.